SPARA PÄNGAR
genom att köpa endast den föda, från vilken ni erhåller den mesta näringen.
Använd det vid all eder bakning
PURITY FLOUR
GOVERNMENT STANDARD
Mjöllicense No. 15, 16, 17, 18.

ORDET FRITT

Alla Svenska Canada-Tidningens prenumeranter äro välkomna att yttra sig i denna avdelning. Följande regler ha vi emellertid sett oss nödsakade att uppställa: (1) Skriv endast på en sida av papperet och med bläck. (2) Skriv så tydligt, kortfattat och på sak gående som möjligt. (3) Undvik hätska utfall mot olika tänkande. (4) Anonyma uppsatser publiceras ej. (5) Diskussion i religiösa ämnen är förbjuden. (6) För i denna avdelning gjorda uttalanden ikläder sig redaktionen intet som helst ansvar. — RED.

FRÅN PRODUCT SASK.

Den 25 februari 1919

Svenska Canada-Tidningen,
Winnipeg.

Ärade Herrar!

Som min prenumerationstid på tidningen är snart slut, så var god och anteckna mig i eder bok igen för ett år. Tidningen har varit bra, sedan den blev pånyttfödd, fastän några personer satt en fläck på den i en viss avdelning. Hoppas att vi få mera angelägna och törhända för allmänheten viktigare saker att diskutera i den närmaste framtiden. Får också passa på tillfället att frambära ett ärligt tack till er alla och en var, som bidragit till att göra tidningen läsvärd under det år som flytt. Ni, som påpekat det ruttna, och höjt den nya dagens fackla, inom alla områden och ämnen, varen hälsade! men fortsätt!

Eder med aktning
Chas. Wehlen.

FRÅN STAVELY, ALTA.

Till Sv. Canada-Tidningen.

Jag har läst några av Edra tidningar och jag kommer troligtvis att prenumerera på den inom ett par veckor, men först vill jag att ni skall vara snäll och giva mig plats i Ordet Fritt för att se om denna katastrofen blir slut. Jag får uttrycka mina tankar, att det ser ganska dåligt ut, att svenskarna i Winnipeg får lov att uttrycka sin fiendskap, så alla svenskar i Canada få lov att se det. Jag har läst ett par tidningar, vilket jag vill säga att det var icke intressant att läsa. Mina svenska vänner, glöm allt detta och tala om sådant som är gott och trevligt att läsa, sådant som kan vara till nytta åt svenska folket. Jag är en sådan ni kallar bonde här i Alberta och arbetar på farm, mjölkar kor och ser ofta om hönsen ha värpt och ger grisarna mat, det är roligt skall ni tro. Det är bättre en att leva i stan och slunga dynga som ni. Om vi ha någon dynga att slunga här, så slunga vi den på åkern, så få vi bättre gröda. Vi äro försiktiga med sådana saker här på bondvischan. Om ni tänkte er för, så sparade ni sådana saker, för potatis växer bra i den. Bröder, tagen varandra i hand och varen sams så kanhända ni gör nytta åt eder själva och åt den som trycker tidningen. För så länge detta fortgår, är icke tidningen till min nytta och fördarv för flere. Jag har många svenskar runt mig och varje gång vi mötas, så ha vi något gott att tala om och vi går och ser varandra och tar en god kopp kaffe som vanligt. Jag får nu sluta för en svensk grannbonde kom hit och vi ha mycket roligt att tala om, Hur många hästar och grisar, höns, tuppar m. m. Jag hoppas att få se en trevlig bit från våra landsmän i Winnipeg.

Tecknar Eder vänligen bonden
Albert Peterson.

FRÅN WETASKIWIN

Den 7 februari 1919.

Ärade redaktion av S. C. T.!

Undertecknad önskar få dessa rader införda i Eder ärade tidning, om ni ser det värdigt att publiceras. Jag har läst mycket i densamma om åtskilliga uttryck angående socialismen. Min tanke i detta ämne är, att var och en borde med glädje omfatta den sanna sociala anden. Varför motarbetar prästerskapet socialismen? Det måste ha blivit förblandat med anarkismen. För i min tanke är det omöjligt för någon vare sig prästman eller åhörare att leva ett rätt liv förutom en socialistisk ande och uppfyllelse av Guds bud. Följande äro tre regler i sociala grundlagen: gemenskap, sannfärdighet, ärlighet, enighet och broderlig kärlek. Och de punkter en socialist måste avstå från äro dessa: Hat till sin nästa, begär efter sin nästas ägodelar, fortal, lögn, orättvisa, hädelse och smädelse. Hur skulle en prstman känna sig tillfreds om han bleve beskylld för att predika mot de första sociala reglerna och med de senare. Predikar han efter de första, då är han i anda och själ socialist, men lärer han efter de sista, då är han en mammons tjänare och är icke vardig kallas för en god herde, för fåren skola känna sin herde på rösten. Talar han den röst som upplyser om Guds väsen då talar han socialismen och då är det hans största, första och sista tanke att lära folket, vad som är rätt och orätt. Då existerar icke någon borgare eller medelklass, utan alla äro vi en man och en ande. Sedan ha vi vad vi kalla kapitalister och ibland dem finna vi två klasser. Den ena av dem är utrustad med den rätta anden och är redo till omvändelse i rättvisans sak om de blott kände den grundlag som fordras för att göra Guds vilja. Vem är då skulden till deras okunnighet? Detta lämnar jag till någon annan att besvara.

Vänligen
P. Peterson.

FRÅN BAGLEY, SASK.

Mr. N. F. Brown!

Hav godheten intag detta mitt munväder i Ordet Fritt, och jag lovar, att hädanefter icke besvära, ty jag kryper nu ner bakom kulisserna. — Jag trodde så bestämt, att det nu skulle bli slut med den Herr Carlsonska rotvälskan, men som det ser ut, så vill han i harm över det lidna nederlaget genast kasta stridshandsken och låta ridån gå upp för andra akten.

Och som Herr Carlson (efter som jag ser) redan börjat vädra gräs, så är det icke svårt att gissa, vem som kommer att bli vegetarien. Ja, olika falla ödets lotter, du Calle, men ormen han fick värre straff han, bara för han narrade en käring, men gör dig beredd, Calle, för det oundvikliga, och bed för all del, Joli-Jöns (J. J.), hålla liktalet. Och mr Brown kan två sina händer, ty sannerligen oskyldig är du i detta barns öde.

Vad skulle pojkskvätten egentligen på galejan att göra? Men så går det. Ja, de' gör de'.

Rudolf Einhardts artiklar äro präktiga. Det är som balsam på ett sår. (Allra minst). Men varför alla dessa stjärnor? Jo, mina ögon öppnas, och jag ser. Bortom stjärnorna ser jag en avlägsen hamn. Men raggingen, du Brown, Jöns och Lager, de ha kikare dom. Men frukta icke, det är ingen fara alls, ty Jönses kikare pekar icke mot höjden. (Åtminstone icke den grova änden).

Hälsningar till er alla.
Ärebördigast
Uno Kastello.

P. S.

Mrs. A. Anderson i Star City frågar efter spansk fluga, om det fins? Ja, bevara oss väl vad de fins, mrs Anderson. Ni kan få den på drugståret i Melfort. Den heter på engelska Spanish fly, och den är bra. Jag har själv prövat den. Och billig se'n. För $1.00 får man ett stycke, nästan lika stort som Canada Posten, förresten så för $2.50 får man begge plåsterna, och begge drar men med den skillnaden, att den ena drar in, och den andra drar ut.

Yours truly
The very same as above.

The Hole in the Ground

Gör ett stort hål i eder förtjänst

Gopherna måste bort — bli av med dem, innan våren kommer. De äro hungriga nu. Giv dem Gohpercide — det mest effektiva gohpergiftet, som kan erhållas. Den bittra smaken har tagits bort ur strykninen i detta preparat — och det är åttio gånger mera lösbart än vanlig stryknin.

GOPHERCIDE

är lätt att bereda — lätt att använda — och dödar alltid gopherna. Behöver ingen ättika eller acids.

Upplös ett paket av gophercide i en halv gallon varmt vatten och upplös i detta en gallon vete. Giftet går rätt in och kan icke ses av gopherna. Denna kvantitet skall döda omkring 400 gophers. Giftet går icke bort med vädret och förblir effektivt länge.

Hos eder apotekare eller på närmaste avdelningskontor.

NATIONAL DRUG AND CHEMICAL CO. OF CANADA, LIMITED.

Montreal, Winnipeg, Regina, Saskatoon, Calgary, Edmonton, Nelson, Vancouver, Victoria och Östra brancherna.

UR MISSIONSVÄNNEN

(En av våra prenumeranter har bett oss publicera följande ur Missionsvännen i Chicago av den 28 jan. Han har funnit stycket förträffligt. — Red.)

OPUS-CULUM

Av Amator Veracis.

På kvällsmöte i Svedby

Amator Veracis har en svag sida, som han dess bättre delar med många andra dödliga. Den består däri, att han gärna vill lyssna till nya predikanter. Detta gör, att han understundom reser ut en liten sväng för att lyssna till någon nykommen broders underbara utläggningar. Eftersom de hade fått en ny i Svedby och vi hade lyssnat till vår gamle i nära tre år, kändes det liksom förnyande att få lyssna till en annan stämma. Sagt och gjort. Vi drogo åstad.

Som väntat var, funno vi missionskyrkan i Svedby så gott som fullpackad. Det är ju en regel i de flesta församlingarna de fyra första söndagarna efter en ny herdes ankomst. I de främsta bänkarne sutto de gamla pilgrimerna, somliga med handen vid örat och andra med en hörlur på bröstet för att kunna uppfånga allt som sades. Åtskilligas ryggar voro böjda av ålder och stubbrytning, de flestas hjässor voro vita, mognade till skörd. De mellersta raderna voro upptagna av medelålders män och kvinnor; somliga hade hela familjen med sig. Längst ned vid dörren satt all den ungdom, för vilka icke rum kunde beredas på sångläktaren.

På plattformen hade den nye pastorn intagit sin plats. Han såg ut att vara en kraftig karl. Hela hans uppträdande var respektingivande. När vi inträdde, steg han upp och föreslog den första sången. Det brydde oss icke så litet att bestämma, antingen han var född i Limhamn eller om han studerat grammatik och svenska på fjärde våningen i North Park College. Huru som helst han skorrade ett litet grrrand. Snart voro sånger och körsånger och solosånger överstökade och en uppbygglig predikan vidtog.

Men en sak störde och oroade. Körén! Vad fattades den? Hade den fått mulsjukan? Den bara tuggade. Eller kanske den ungdomsskara som satt där uppe endast idisslade? Vem vet. Huru kunde den lyssna när den höll på med sådant där mumsande? Eller försökte den ens att lyssna? Nej, dess "fun" bestod sig i att tugga, tugga, tugga. Det är ju också möjligt att dessa missionsvännernas avkomlingar tillägna sig det på svenska förkunnade ordet genom att tugga det och svälja saften? Ja, kanske. Men de tuggade för att få stora atletiska käkar, sådana som modejournalerna utvisa klädedräktsjägarne ha. Amator led gruvligt i djupet av sin själ att han skulle störas i sin andakt av dessa tuggmaskiner.

Vi togo en titt ned mot den plats där de bespöttare sitta. Där tisslades och tasslades värre. Pastorn såg dit ned allt emellanåt, men han vågade visst icke säga någonting, ty vem vet, kanske ordförandens rare gosse eller kassörens söta flicka var den skyldige. Men vi sågo ej så länge däråt, ty det gör ont i nacken att se sig tillbaka och så drogs vår uppmärksamhet av viskning på närmare håll. Det var två av Amators feminina sidokamrater, som på det mest förtroliga sätt voro inbegripna i en allvarlig betraktelse över "grocery Johnsons" hustrus andra hatt för säsongen. Ah, vad de nickade förståndigt och samförståeligt! Tänk huru de lyssnade med andakt till predikan. Undra icke på om vi kände blodet brusa, då vi en stund senare sågo samma skvallerstyrar komma och tacka pastorn för hans väckande tal.

I medelålderns rad satt vice ordföranden, broder Frisk, och sov de rättfärdigas sömn. Han störde icke så värst mycket. Nu och då nickade han så andeligt och belåtet till det som han icke hörde. Hans fru gjorde fruktansvärda ansträngningar att återkalla sin älskling till liv fast de voro fruktlösa. Hon nöp — vi sågo det — hon riste honom så att bänken skakade, hon sparkade honom i vredesmod, men intet hjälpte sovaren, förrän pastorn sade amen, då vaknade liksom av sig själv den snälle brodern, välsignad av talet, som hållits.

Diakon Vänsäll sitter andäktigt lyssnande i en av de främsta bänkarnea. Men det är liksom om något tyngde hans annars så fridfulla tillvaro. Plötsligt suckar han så förståeligt till vad pastorn säger och böjer sig liksom tillbedjande ned i bänken. Så tager han fram en rödrutig näsduk för att i den upphämta sina möjligen kommande tårar. Men eftersom diakon Vänsäll icke var känd för några vidare känsloyttringar, var det en stor överraskning för oss att han betedde sig så. Ännu en gång sticker han handen i fickan och framtager därur ett litet blankt föremål, ur vilket han stoppar — så försiktigt och vant — en nypa innanför underläppen. Sedan torkar han omsorgsfullt de torra ögonen och putsar upp den blanka näsan, reser sig med en förnöjd min och suckar ännu djupare — kanske en tacksägelse för prisen, vilken han tog i smyg. Du gamle, listige räv, tänkte vi, under rättfärdighetens slöja föder du dina lustar!

Mötet tog slut och Amator fick gå hem sorgsen efter att ha bevistat ännu ett av dessa typiska, för allt det heliga respektlösa möten, vilka vi så vant oss vid att vi icke längre anse något för helgerån, om icke att spela kort och dansa i kyrkan. Under det han vandrade mot hemmet ringde oupphörligt i hans öron de ord, vilka Mästaren en gång uttalade om dylika affärer: "Mitt hus skall kallas ett bönehus; men I gören det till en rövarkula."

GENOM FRONTFÖNSTRET

Då detta skrives är det "the seventeenth of Ireland" (sjuttonde mars, Sanct Patricksdagen). Den är irländarnas stora national- och fästdag och firas i första hand för att hedra minnet av Irlands nationalhelgon och skyddspatron, St. Patrick. Som man förstår, är det således en stor del gammalt skrock och vidskepelse förknippat med fästlighållandet av denna dag.

Denne St. Patrick, "den gröna öns" stora andliga pamp, var, enligt vad jag inhämtat, en mycket religiös man och därtill, kanske som en följd därav, djupt okunnig, ja, det påstås, att han varken kunde läsa eller skriva. Han igångsatte också en systematisk förföljelse mot all upplysning och andlig kultur och lät bl. a. vid ett tillfälle uppbränna trehundra band eller rullar av "hedniska" skrifter och valda skaldestycken, verkliga pärlor inom antikens litterära värld. Det är därför ej underligt, att han blev "kanoniserad" av den okunniga hopen som i den store kyrkofadern Tertullianus ord: "Hava vi tron behöva vi ingen annan kunskap och hava vi evangelium behöva vi inga bevis för dess sanning, att forska efter kunskap är otillbörligt", såg ett orakelsvar på alla frågor.

Irländarnes firande av St. Patrickdagen är således endast en tribut åt det religiösa bigotteriet, okunnigheten och den andliga efterblivenheten. Det ville dock vara väl om detta bigotteri, denna andliga fattigdom inskränkte sig endast till en del av den "gröna öns" innevånare, men tyvärr är det inte så. Till och med hos en stor del av oss svenskar, "världens mest upplysta folk", som vi ju älska att kalla oss, är okunnigheten djupt rotad och forskandet efter sanningen fruktat som pesten. Också bland oss uppträder en och annan sådan "St. Patrick", som med all makt söker att inpränta den ovan citerade Tertullianska lärosatsen hos sina får. Det farskaste Tertullianska och St. Patrickska exemplaret ha vi mitt ibland oss här i Svensk-Canada, nämligen J. J. i Canada Posten, som i sina artiklar "Genom kikaren" tydligen ådagalägger, vilken andas barn han är. I ofortydbara ordalag framhåller han att all litteratur, som inte går i "den allena saliggörande" riktningen skulle utgöra material för en lusteld, och till och med S. C. T. kommer in under Hans Helighets bannlysningsdekret! Det är synd om J. J. Fåfängt står han i striden mot upplysning och vetande och fåfängt söker han att spela rollen av "käringen mot strömmen". Han kan knappast en gång nära det hoppet att bli kanoniserad av sina få och stadigt krympande anhängare, ty han blir aldrig i tillfälle att utföra något sådant stordåd som i forna tider utfordes av den tidens helgonkandidater: Uppbränning av sanningens, kunskapens och vetandets tryckta ord.

•

Har härmed det nöjet att be att få konstatera, att lilla "Idog" åtminstone för en gång skuli inte nekar till faktum. I dess sfst utkomna nummer infor den ordagrannt och in extenso min lilla "blänkare" om goodtemplarsvärjningen. Och tänk den förnekar inte med ett ord sanningen av vad jag framhöll! Hade den det gjort, så hade jag säkert blivit så lessen, så lessen! Nu däremot medger den i tysthet, att jag hade rätt — ergo är det ett konstaterat faktum, att det svärjes väldigt inom "syskonkretsen". Tack för det tysta men vältaliga erkännandet!

Men varför, bästa "Idog", morska upp dig så fasligt och bli så fly förb... bittrad för att jag råkade framhålla sanningen om en av "syskonens" svaga sidor? Varför i ditt fåfänga raseri skälla på mig som en "mullvad" och varför inblanda S. C. T. och dess nykterhetspolitik i denna sak. Uttalandena om goodtemplarnas missbruk av svenskan står naturligtvis för min räkning, och fastän S. C. T:s redaktör välvilligt gav plats för desamma, så behöver han väl därför inte vara enig i dem. I vad skulle han förresten vara enig? I ett lätt bevisat påstående, ett påstående som "Idog" själv medger, om än i tysthet, att det har sin riktighet? Eller i att det blev påstått att "bröderna" äro behäftade, i nästan större grad än andra, av oskicket att "gorma"? Genom att vara enig i något av detta torde ingen taga någon större skada på sin själ. Och för att jag påpekade "gormandet", så uppbådas hela förbudsklicken i "sanningens, rättvisans och ärlighetens namn" till kamp — mot vad? Mot svärjandet? Nej! Mot dem som våga påpeka skavankerna hos dem, som tro sig vara föregångsmänniskor! För att denne vågar att uttala några sanningsord, så skall han "i sanningens namn" inte tolerefas längre! Ty nu är äntligen "tålamodet slut", säger "Idog". Så nu står nog katastrofen för dörren! Undrar vad som kommer att inträffa! Månne det blir jordbävning, Viborgska smällen eller en — "blänkare" till i "Idog"? Den som lever får se. För övrigt svärjes det ju rätt i "Idogs" redaktionsspalter, där det heter: "Till fanders med arbetarprofeter, som Tom Moore och hans gelikar".

•

Ursäkta, men jag måste i förbigående göra den anmärkningen, att jag hade verkligen inte reda på, att "Idogs" red. också är "Skandinaviska Storlogens" sekreterare. Fastän den saken inte intresserar mig ett jota, så kan jag ändå nämna, att jag tycker mig ha hört sägas, att den "hedersysslan" är i händerna på vännen Helmer Johnson. Men enligt vad jag kan förstå av "Idog", så är det mr A. J. Carlson som innehar jobbet. Hur hänger detta egentligen tillsammans? Är det återigen ett fall av okunnighet i innanläsning?

•

Och hur hänger det tillsammans med J. J.? Han varnar sina anhängare på det allvarligaste för att läsa "otroslitteratur" och bannlyser också denna tidning från de rättrognas hem. Men att han själv är en av S. C. T:s ivrigaste läsare framgår med all önskvärd tydlighet av hans artiklar i C. P. Här föreligger således ett fall av att visa andra vägen, men inte gå den själv! Vi kunna dock så väl förstå J. J. i detta hans handlingssätt, som skenbarligen tycks vara en smula inkonsekvent, och vi ursäktar honom hjärtans gärna för hans små inkonsekvenser. De betyda så litet och vi unna honom så gärna att ha en frisinnad och välredigerad tidning i sitt hem.

Och det är egentligen heller inte för att "skälla" på J. J. för hans konstiga och något ologiska vägvisarskap som ciceron för de "frälsta" och som deras lots genom litteraturens farliga blindskär, som jag denna gång ägnar honom en smula uppmärksamhet. Det är fastmer för att ge honom mitt erkännande i saker, där han har rätt och i vilka jag själv har begått misstag. Det var nämligen ett misstag av mig att lägga de citerade orden: "Allt vad I viljen" o. s. v. i Buddhas mun istället för i Konfucius. Men jag får säga som en predikant en gång sade, då han blev gjord uppmärksam på att han vid citerandet av någon av gamla testamentets "patriarker" hade förväxlat David med en annan "gudsman": "Tja, jag visste väl det var någon av de där gamla stofilerna."

Vilket av de båda av J. J. citerade uttalandena, det som är återgivet i bibeln eller religionsstiftaren Konfucius ord, som är det vackraste, det mest positiva, det i det dagliga livet mest praktiska, kan säkerligen stå som en smakfråga. Det kan således inte gott diskuteras. Naturligtvis är citatet sådant som det står i bibeln vackrast och mest positivt — för J. J. och hans meningsfränder. Andra, och då i första hand konfucianerna själva, ville väl hålla före att Konfucius ord äro lika bra och bättre. Ugglemor tycker ju hennes egna ungar äro de vackraste, som vi veta.

Men hur kan J. J. med sådan bestämdhet påstå att orden sådana de stå i nya testamentet äro "absolut originella"? Ligger det inte nära till hands, åtminstone för den som vill vara ärlig, att misstänka att en och annan förfalskning kan ha ägt rum? Låt oss inte glömma, bästa J. J., att kristendomens Jesus, i likhet med Buddha är omgiven av en mystikens slöja och att han i verkligheten endast är en preudo-historisk personlighet. Låt oss komma ihåg att han själv inte har lämnat efter sig en enda rad, inte en enda skriven bokstav, skriven av honom själv. Om vi äro kristna eller fritänkare betyder ingenting härvidlag, ty detta är faktum som inte kan bortresonneras. Det enda vi ha att hålla oss till i detta sammanhang äro "evangellerna", sådana vi nu ha dem, och det torde ju vara tämligen allmänt bekant, att de började skrivas en hel mansålder efter den tid, då de däri skildrade händelser påstås ha timat. Och då de skrevos voro andra religioners urkunder tillgängliga och dessa fingo säkert i många fall tjänstgöra som hjälpredor eller "uppslagsböcker". Hur kan man då ha panna att söka påtrumfa någon som absolut sanning påstående om de citerade ordens såväl som andra strofers absoluta originalitet? Varför sådan tvärsäkerhet? "Only a fool is cocksure" har jag hört engelsmän säga, och nog tror jag man var mera på den säkra sidan, om dylika påståenden togos med en smula reservation.

Jag undrar inte alls på att J. J. är förtörnad över, att jag råkade benämna honom "den bestående samhällsordningens försvarare". Hade jag tänkt en smula över saken, då jag skrev det, så hade det kanske aldrig kommit i tryck. Ty någonting styggare, någon värre beskyllning kan man, när man tänker över saken, knappast göra mot en människa. Sannerligen, det borde vara belagt med straff att framkomma med dylika yttranden, vilket det dock inte är. "Prisandet av brottslig handling" är ju i flera länder belagt med straff och när jag beskyller någon för att "försvara den bestående samhällsordningen", så beskyller jag honom faktiskt för att prisa och taga i försvar alla de orättvisor, alla de hemska brott som begås mot mänskligheten av det nuvarande kapitalistiska samhällets stödjepelare. Jag tar därför tillbaka detta yttrande, men på den uttryckliga betingelsen, att hr J. J. hädanefter inte tar en enda kapitalistisk institution i försvar, och att han av all makt bekämpar allt som ställer sig hindrande i vägen för införandet av ett bättre samhällssystem, vilket vi tro och äro övertygade om endast kan bliva ett socialistiskt.

Men hr J. J. vill inte antaga de socialistiska doktrinerna eller medgiva att socialismen kommer att göra samhället ljusare, lyckligare och bättre för dess individer med mindre vi som förfäkta de soc. åsikterna kunna påvisa detta med "konstruktiva argumenter". Vad menas med "konstruktiva argumenter"? De socialistiska tänkarna, filosoferna, pedagogerna och parlamentarikerna kunna peka på varenda fel i den nuvarande samhällsbyggnaden, de kunna sätta fingret på varenda skavank, de kunna delgiva oss orsakerna till dessa brister och de anvisa vägar och medel för att få dessa avhjälpta. Är inte sådant konstruktivt? Om hr J. J. vill slå upp Websters ordbok, eller ännu bättre Encyclopedia Britannica, av vilka ingendera skall kunna beskyllas för tendenser i radikal riktning, så skall han i förklaringen över vad som menas med socialism redan där finna någonting konstruktivt. Och vidare: Studera Marx, Lasalle Engels, Ferri m. fl. av den socialistiska rörelsens förkämpars arbeten. Dessa "skälla" inte på Er, hr J. J. utan de framlägga det socialistiska programmet, både dess praktiska och dess ideella sidor. Studera dem, men gör det utan fördom, utan förutfattade meningar. Jag hoppas Ni läser hr Ole Hjelts utmärkta lilla arbete "Farmaren och Socialismen", i vilken ni skall få ganska många goda upplysningar. Och det bästa av allt: Se på förhållandena i vilka vi leva! Ni skall säkert medge, att dessa skulle och kunde vara annorlunda. Och Ni kan vara säker på att för nästan varenda fel Ni finner, för varje social orättvisa som Ni kan peka på så finnes det botemedel hos socialismen.

Hr J. J. borde också förstå att då man en kvällstund kommer tillsammans i en liten församling för att diskutera en fråga som kan vara av ett visst intresse, så bör man inte vänta att få ett tillfredsställande svar på alla frågor. Och minst av allt bör man vänta att av mig eller någon annan inom min eller hans egen krets få ett utfyllande svar på en så djup fråga som den om den materialistiska historieuppfattningen. Jag har efter tid och förmåga sökt att sätta mig in i detta ämne, men sannerligen om jag tror, att jag kunde göra ett så vittomfattande ämne ens en tillstymmelse till rättvisa, om jag på ett sådant möte stod upp och rabblade upp några lösryckta satser. Det hela skulle säkerligen bliva endast ett tämligen intetsägande vittnesbörd, i stil med dem man kan få höra på religiösa samtalsmöten.

Då hr J. J. gör häntydning till att jag skulle gå och gälla för en auktoritet på de sociala frågornas område, så tar jag det för vad det är: Ett försök till att vara satirisk. J. J. vet likaväl som jag själv att jag inte är någon auktoritet i dessa frågor. Och heller inte är han någon auktoritet varken i sociala eller religiösa frågor. När allt kommer till allt så äro vi båda i stort sett endast eftersnackare, som förkunnar vad vi ha inhämtat, då vi ha suttit vid våra mästares fötter — — —

Hr J. J. är ivrig att vilja erhålla något som är "posetivt" och "konstruktivt". Alldeles riktigt! Det vill jag också och det är därför som jag är socialist. Det är i socialismen vi finna det positiva och det konstruktiva. Men det "negativa" skall vi finna i den rörelse vilken J. J. själv representerar, i den lära vars förespråkare han är. Ty om någonting är raka motsatsen till det positiva så måste det väl vara skrämslen för den där otrevliga svavelpölen och löftena om himmelens grannlåt.

Charley Erickson.

Vi få paminna författaren om, att den religiösa diskussionen är avlyst. Om mr Erickson vill bemöta J. J. i religiösa frågor, bör han vända sig direkt till Canada Posten. — Red.

FRÅN RICH VALLEY

Ärade Red. av S. C. T.!

Innesluter härmed $1.50 som förskottsbetalning å vår värderade tidning S. C. T. med den önskan att den fortfarande behåller sin färg inom det altruistiska området. Den A. Carlsonska polemiken borde vara nog utredd. Vad som verkligen är vunnet genom denna rotgrubbning är för mången en gåta. Tidningens spalter ha tagits i anspråk, där något mera av allmänt värde borde varit. Det finnes mycket annat av värde, som borde komma till allmän kännedom, t. ex. det undermynerande arbete som länge pågått att missleda arbetarklassen. Lögnen har ju i alla tider varit den enda hörnsten, på vilken all denna splittring vilat, och arbetsklassen har varit klavbunden av de inympade gifterna, oförmögen att reflektera. Snarorna äro numera finare lagda, därav de många sekter, fack o. d. Dock vi hoppas småsinnet bland oss alla skall växa bort. Vi behöva varandras hjälp snart nog, om icke allt skall gå i ett sidospår. Socialismens program borde vara tydligt nog och vårt alla människors strävan. Genom små lappverk komma vi aldrig dit hän. Något är i görningen, därom böra vi ej tvivla säkerligen blir drabbningarne rätt grundliga, därför böra vi vara på vakt. De stora lova mycket i form av reformer "å' så bra de ska' bli." Men den som får betala klutarna blir nog du och jag i alla fall. — —

Ville mä' Sleven.

(Forts. å sid. 7)

LYSSNA TILL GODA RÅD

Varje dag hör du råd och vinkar om försiktighetsregler för att undgå den fruktade spanska influensan, även om vad du skall göra, om "flu" redan angripit dig.

ANVÄND EN GOD MAGRENSARE OCH REGULATOR VID FALL AV SPANSKA INFLUENSA

Ha därför alltid på hand den mest ideella av alla mag- och blodrensare, och det bästa av alla kända avföringsmedel.

ANVÄND

LAXCARIN

MAG- OCH BLODRENSANDE TABLETTER,

som hastigt rensa magen, inälvorna och dessutom hjälpa matsmältningsorganen till att utföra sin funktion; den ger god aptit och regulerar magen.

Substituter måste avvisas

Säljes uteslutande av
LAXCARIN PRODUCTS CO.,
Pris per ask $1.00, full behandling 6 askar $5.00.
Money order, kontanter eller registrerat brev.
Dept. 5. Pittsburgh, Pa.

MÄN

som ha lust till att lära känna sig själfva, skulle skrifva efter ett exemplar af N. Rosenberg Co's berömda bok

"LIFVETS HEMLIGHETER"

Boken omhandlar lifvets hemligheter, äktenskapet, många slags sjukdomar, hemliga synder, deras följder, förebyggande och hur man kan bota sig själf i hemmet, o. s. v., och är högt grad intressant. Sändes fritt i försegladt omslag till en hvar som på ett postkort eller i bref insänder sin adress till den pålidliga läkarefirman

N. ROSENBERG CO., 117 N. Dearborn St. Suites 209-210, Chicago, Ill.

Hudar Pälsverk Ull

Om ni önskar snabb betalning för och största förtjänsten på edra pälsverk, hudar, ull etc., skeppa dem till

Frank Massin

Efterskrif priser och fraktsedlar.

BRANDON, - - - - - MAN.

Skandinavisk Advokat

Olaf Conrad Boness B. A.

Barrister och Solicitor av Albertas högsta domstol.

Kontor: 111—112 Adams Bldg., mitt emot Ramsey's Store, Edmonton, Alta.

JOHNSON
BAGGAGE TRANSFER
FLYTTNING UTFÖRES.
Phone Garry 244.
294 PARK STREET,
WINNIPEG MAN.